



МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ
НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ
ДИРЕКЦИЯ „ОБЖАЛВАНЕ И УПРАВЛЕНИЕ НА ИЗПЪЛНЕНИЕТО”
СОФИЯ

1000 София, ул. “Аксаков” № 21, тел.: (02) 9859 3759, факс: (02) 9877046, ел.адрес: oui22_delov@ro22.nra.bg

53-00-560/28.08.2012 г.

ЗКПО, чл.15

ЗКПО, чл.16, ал.2, т.3

ЗКПО, § 1, т.32 от ДР

ЗКПО, чл.12, ал.5, т.1

ЗКПО, чл. 195, ал.1

ЗКПО, чл.202, ал.2

В дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” е постъпило Ваше писмено запитване, прието с вх. № 53-00-560/28.06.2012 г. относно прилагането на разпоредбите на *Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО)*.

Фактическата обстановка, изложена в запитването е следната:

Дружеството, на което сте управител, е упълномощено да представлява „ММ България” ЕООД, чийто едноличен собственик на капитала е „ММ” ГмбХ. По силата на договор за сътрудничество чуждестранното дружество – майка предоставя заем на българското дъщерно дружество, когато е необходимо, с договорена лихва в размер на EURIBOR + 2%. Така уговорения лихвен процент към 26.06.2012 г. е около 6,5%.

Във връзка с изложената фактическа обстановка е поставен следният въпрос:

Определената с договора лихва, счита ли се за отклонение от данъчно облагане по сделки между свързани лица по чл. 16 от ЗКПО?

Предвид изложената фактическа обстановка, въпросите и относимата към тях нормативна уредба, изразявам следното становище:



МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ
НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ
ДИРЕКЦИЯ „ОБЖАЛВАНЕ И УПРАВЛЕНИЕ НА ИЗПЪЛНЕНИЕТО”
СОФИЯ

Зададеният въпрос касае права и задължения на Вашия упълномощител като задължено лице, но има отношение и към правата и задълженията на чуждестранното дружество - заемодател, което е получател на доходи, с източник в Република България. В този смисъл запитването има характер на правна консултация, поради което отговаряме принципно от гледна точка на изискванията на данъчното законодателство.

„ММ България” ЕООД и „ММ” ГмбХ са свързани лица по смисъла на § 1, т.3, буква „е” от ДР на *Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК)*.

Съгласно чл.15 от ЗКПО когато свързани лица осъществяват търговските и финансовите си взаимоотношения при условия, които оказват влияние върху размера на данъчната основа, отличаващи се от условията между несвързани лица, данъчната основа се определя и се облага с данък при условията, които биха възникнали за несвързани лица.

По смисъла на чл.16, ал.2, т.3 от ЗКПО получаването или предоставянето на кредити с лихвен процент, отличаващ се от пазарната лихва към момента на сключване на сделката, включително в случаите на безлихвени заеми или друга временна безвъзмездна финансова помощ, са сделки, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане. А съгласно чл.16, ал.1 от ЗКПО, когато една или повече сделки са сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане, данъчната основа се определя, без да се вземат под внимание тези сделки, някои техни условия или тяхната правна форма, а се взема под внимание данъчната основа, която би се получила при извършване на обичайна сделка от съответния вид по пазарни цени и насочена към постигане на същия икономически резултат, но която не води до отклонение от данъчно облагане.

От цитираните разпоредби следва, че в случай на предоставяне на заем от чуждестранното дружество – майка на българското дъщерно дружество, за данъчни цели лихвите не трябва да се отличават от пазарната лихва.

Понятието „пазарна лихва” е определено в § 1, т.32 от ДР на ЗКПО – лихвата, която би била платена при същите условия за предоставен или получен кредит под каквато и да е форма по сделка между лице, които не са свързани. В



**МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ
НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ
ДИРЕКЦИЯ „ОБЖАЛВАНЕ И УПРАВЛЕНИЕ НА ИЗПЪЛНЕНИЕТО”
СОФИЯ**

разпоредбата са изброени редица фактори, които следва да се отчитат и от данъчно задължените лица и от органите по приходите при определяне на обстоятелството дали една лихва по предоставен или получен кредит/заем е в рамките или се отклонява от пазарните нива при съпоставими сделки между несвързани лица.

В тази връзка договорената лихва не следва да се различава от пазарната лихва, определена по смисъла на § 1, т.32 от ДР на ЗКПО.

Разходите за лихви, когато не са отчетени при условията на отклонение от данъчно облагане, се третират в разпоредбата на чл.43 от ЗКПО. В зависимост от съотношението на привлечения и собствен капитал на дружеството - заемополучател следва да се прецени възможността да се приложат изискванията на чл.43 от ЗКПО за регулиране на слабата капитализация.

Лихвите, начислени от местни юридически лица, в полза на чуждестранни юридически лица, когато не са реализирани чрез място на стопанска дейност в Р. България са доход от източник в страната съгласно чл.12, ал.5, т.1 от ЗКПО. Същите подлежат на облагане с данък при източника по чл. 195, ал.1 от ЗКПО, който е окончателен. Данъчната основа за определяне на данъка върху доходите от лихви по чл.195, ал.1 е брутният размер на тези доходи, а данъчната ставка за данъка е 10 на сто. Данъкът по чл.195, ал.1 от ЗКПО се удържа от местните юридически лица, които начисляват дохода на чуждестранните юридически лица и се внася от платеща на дохода в срока, регламентиран в чл.202, ал.2 от с.з.

Необходимо е да се отбележи, че и за целите на данъка по чл.195, ал.1 от ЗКПО следва да бъде приложена пазарната цена на лихвите по заема съгласно чл.16, ал.1 от с.з.

Когато се реализира доход, облагаем при източника по ЗКПО, от чуждестранно лице, местно на държава, с която имаме действаща Спогодба за избягване на двойно данъчно облагане (СИДДО) и тя съдържа разпоредби, различни от разпоредбите на ЗКПО, прилагат се разпоредбите на спогодбата след удостоверяване на основанията за това.



МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ
НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ
ДИРЕКЦИЯ „ОБЖАЛВАНЕ И УПРАВЛЕНИЕ НА ИЗПЪЛНЕНИЕТО”
СОФИЯ

Настоящото становище е принципно и е въз основа на изложената в запитването фактическа обстановка. В случаите, когато в производство, възложено по реда на ДОПК се установи фактическа обстановка различна от посочената, Вие не може да се позовавате на разпоредбата на чл. 17, ал. 3 от ДОПК.